

schelling doorgebracht in de laatste helft van Augustus 1932, waarbij ernstig gezocht werd naar, in de verzameling nog ontbrekende, in het boek van L. Dorsman „de Schelpen van ons strand” als zeldzaam (z.) of zeer zeldzaam (z.z.) aangeduide soorten.

Ten einde ernstige verzamelaars, die verwachten, dat zij dergelijke zeldzaamheden wel nooit zullen bemachtigen, weer moed te geven, zij vermeld dat op het Terschellingsche strand (voornamelijk tusschen de palen X en XI) in ongeveer 5 dagen tijd de volgende exemplaren werden gevonden:

Anomia ephippium (Paardenzadel)	verscheidene op kurk
Chlamys varius (Bonte mantel)	5 ex.
Chlamys opercularis (wijde mantel)	1 „
Patella vulgata (Schaalhoren)	1 „
Trivia europaea (Kaurie)	1 „
Scala turtonis (Turton's wenteltrap)	2 „
Turritella communis (Penhoren)	verscheidene
Aporrhais pes-pelicanus (Pelikaansvoet)	1 ex.
Actaeon tornatilis (Spoelhorentje)	5 „
Philina aperta (Scheepje)	5 „

Ten slotte werden nog enkele schelpjes gevonden, die nog niet met juistheid waren te determineren. Uit het bovenstaande blijkt wel, dat enkele soorten, althans op bepaalde plaatsen, niet zóó zeldzaam zijn als het gestelde in het boek van Dorsman doet verwachten.

Groningen.

Ir. A. H. SCHELLING.

Waar blijven onze ooievaars? Wij lezen in het Dordr. Nieuwsblad:

De heer T. Versloot, te Dubbeldam, neemt reeds een drietal jaren een werkzaam deel aan het ringen van ooievaars. Hij ontving reeds verleden jaar Augustus berichten omtrent verongelukte vogels (één uit een nest te Puttershoek en één uit een nest te Ridderkerk).

Verder ontving hij nog de volgende mededeelingen, waaruit wel eenigszins valt af te leiden, waar onze ooievaars blijven.

Een te Nieuwendijk (N.-B.) op 29 Juni 1932 geringde vogel werd op 1 September d.a.v. gevangen te Saint-Georges-d'Orgues, dep. Hérault, Zuid-Frankrijk.

Een te Nieuwendiep (N.-B.) op 29 Juni 1932 geringde vogel werd op 1 September d.a.v. bemachtigd te Bel-Air bij Montarnand, dep. Hérault, Zuid-Frankrijk. Deze vogels zijn dus blijkbaar bij elkaar gebleven, wat zeer merkwaardig is.

Een te Heusden geringde vogel (25 Juni 1932) werd einde Augustus bemachtigd te Deijnze, 15 K.M. ten Oosten van Gent, België.

Een te Woudrichem op 22 Juni 1932 geringde vogel werd begin September d.a.v. gevangen te Sauvagnieux, arrondissement Montbrison, dép. Loire, Frankrijk, en weer vrijgelaten.

Een te Ridderkerk op 15 Juni 1932 geringde vogel werd Augustus j.l. gevangen te Bec d'Am-bès, dép. Gironde, Frankrijk. Dit is de tweede uit Ridderkerk!

Een op 25 Juni 1930 te 's Gravendeel geringde vogel werd 4 Mei 1932, dus bijna twee jaar later, gevangen te Heppenheim, Hessen, Duitschland en is kort daarop gestorven.

Alle bovengemelde ooievaars werden als nestjong door den heer Versloot geringd.

Voorts kwamen nog berichten binnen van onderstaande vogels, welke door anderen geringd werden.

Een op 12 Juli 1932 te Zevenhuizen Z.-H. geringde vogel werd op 5 September 1932 gevangen bij Alcora, provincie Vastellon, Spanje.

Een op 5 Juli 1932 te Bergum Fr. geringde vogel werd op 15 September d.a.v. gevangen te Neuenkirchen, Westfalen, Duitschland.

Een op 18 Juli 1932 te Augustinusga Fr. geringde vogel werd einde September j.l. dood gevonden bij Sastago aan de Ebro, Spanje.

Een op 4 Juli 1932 te Wilsum geringde vogel werd bemachtigd te Perriers-sur-Andelle, Eure, Frankrijk, op 10 September d.a.v.

Een op 29 Juni j.l. te Kamperveen geringde vogel werd 28 Augustus 1932 bemachtigd te Saeich, Haute Garonne, Frankrijk.

Een op 23 Juni 1932 geringde vogel werd midden September bemachtigd te Manuel, Valencia, Spanje.

Een op 2 Juli 1932 te Mastenbroek geringde vogel werd midden September d.a.v. bemachtigd te Villanueva, Valencia, Spanje.

Zooals destijds gemeld, werden in 1932 in ons land 254 jonge ooievaars van een merkring voorzien.

(Uit de Nieuwe Rotterdammer).

Waterpissebedden. Een verzoek om medewerking. Ieder, die wel eens in sloot en plas gevischt heeft, kent natuurlijk de gewone waterpissebed, *Asellus aquaticus*. (fig. 1). Uit

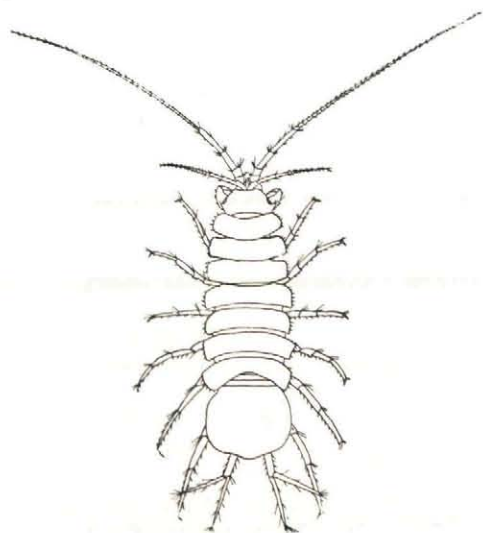


Fig. 1. *Asellus aquaticus* L. (naar Sars). Verg.

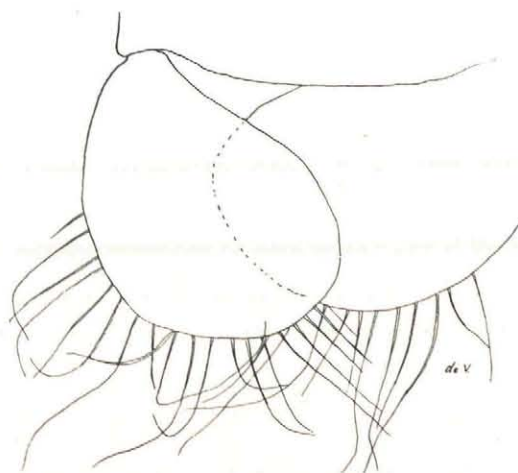


Fig. 4. *Asellus aquaticus* L. ♀ Pleop. II. Polder Veerstablok 15 II 1933. Verg.

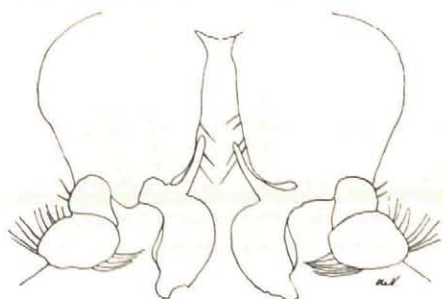


Fig. 2. *Asellus aquaticus* L. ♂ Pleop. II. Polder Veerstablok 15 II 1933. Verg.

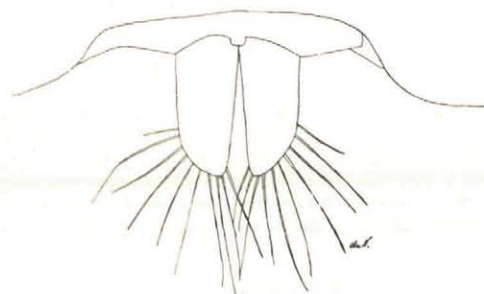


Fig. 5. *Asellus meridianus* Rac. ♂ Pleop. II. Wijde Blik 13 V 1924. Verg.

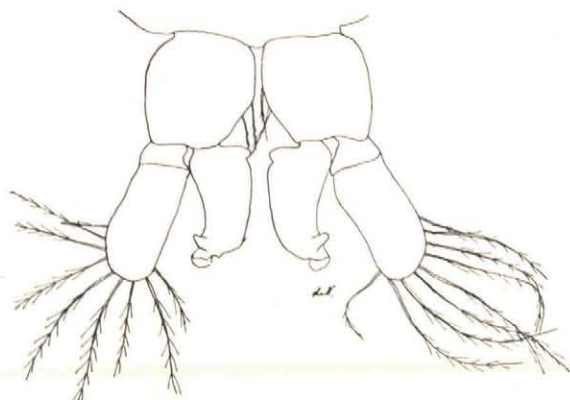


Fig. 3. *Asellus meridianus* Rac. ♂ Pleop. II. Oude Vecht bij Ommen. 25 VIII 1924. Verg.

onderzoekingen in het buitenland is gebleken, dat onder dien naam verschillende soorten van waterpissebedden schuilen, die oppervlakkig bekeken niet van elkaar te onderscheiden zijn. In Duitschland is door Dr. Hans Jürgen Stammer een onderzoek ingesteld naar het voorkomen van Aselliden in het gebied van den Nederrijn. Het bleek nu, dat daar twee soorten naast elkaar voorkomen, de echte *Asellus aquaticus* L. en een tweede soort *Asellus meridianus* Rac., die door Racovitza voor het eerst beschreven werd. Hij vond deze soort vnl. in Zuid-Frankrijk en ook in Engeland en wel in de buurt van Londen en in Slapton Lea in Devonshire. Later vermeldt W. M. Tattersall het voorkomen van *A. meridianus* uit Derbyshire.

Beide soorten zijn nu het gemakkelijkst te onderscheiden door den bouw hunner

achterlijfspooten. Hiernaast zijn het tweede pootpaar van het achterlijf (de zgn. pleopoden II) van een *Asellus aquaticus* ♂ (fig. 2) en van een *Asellus meridianus* ♂ (fig. 3) afgebeeld, alsmede de tweede pleopoden van een vrouwelijk exemplaar van beide soorten (fig. 4 en 5). Bij nauwkeurige beschouwing is het verschil in den vorm dezer pootjes wel bijzonder duidelijk.

Voor ons land ben ik nu begonnen verschillende mij ter beschikking staande monsters na te kijken en reeds is gebleken, dat ook in Holland en Utrecht op vele plaatsen beide soorten te samen, op andere daarentegen of *A. aquaticus* of *A. meridianus* voorkomen. Tot mijn spijt ontbreken echter nog voldoende gegevens uit de overige provincies. Daarom zou ik het zeer op prijs stellen, wanneer belangstellende lezers mij waterpissebedden, die zij op hun excursies vangen, aan onderstaand adres zouden willen sturen, met duidelijke vermelding van vindplaats, datum en jaar.

Mej. A. P. C. DE VOS, Westhaven 42, Gouda.

De Spechtenroffel. Wellicht zal U het volgende interesseeren. Eenige dagen geleden bemerkte ik, dat een bonte specht in een populier in een naburigen tuin een z.g. snorstomp had ontdekt en deze den geheelen voormiddag, maar speciaal 's morgens ijverig bespeelde.

Het gebruik kwam echter ook dikwijls van ver, en zodoende kwam ik op het idee eens te zien, of hij in de buurt misschien meer van die vibreerende takken had gevonden.

Ik wist n.l. van een bezoek vorig jaar om dezen tijd aan „de Braak” bij Groningen, waar ik een vijftal bonte spechten aantrof, dat ze verschillende takken kunnen hebben, om hun voorjaarsdrift op bot te vieren.

Thans was het resultaat mijner naspeuringen echter nog interessanter.

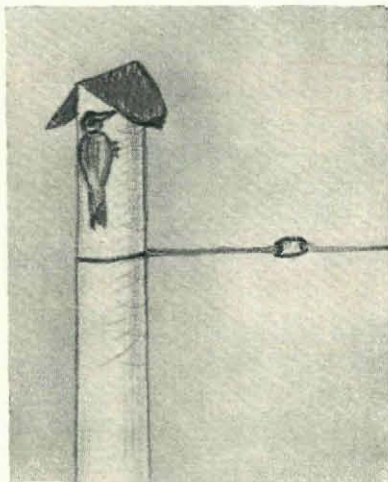
Een paar tuinen verder stond een antenne-mast, een gladde, van schors ontdane den zonder eenig zijtakje, den top naar twee zijden schuin afgeplat en bedekt met een stukje zink, tegen het inwateren, ongeveer als op bijgaand schetsje.

De specht had uitgevonden, dat dezelfde triller prachtig kon worden teweeggebracht door beurtelings heel snel tegen paal en zink te trommelen. Het geluid klonk iets minder hard dan bij een echten snorstomp, maar was duidelijk op grooten afstand te hooren.

Vindt U het niet typisch, dat de vogel, niettegenstaande hij een echten tak vlak in de buurt tot zijn beschikking had, die voldeed aan alle eischen, die een specht, die trommelen wilde, er maar aan kon stellen, toch de helft van den tijd den antennepaal prefereerde?

Nijmegen, 21 Maart '33.

V. D. SCHOOT.



Inderdaad bespeelt de bonte specht velerlei instrumenten en ook niet eens altijd het hout. Hier in Bloemendaal hadden wij eenige jaren een specht die groot misbaar wist te maken met een zinken torenspitsje, een andere bewerkte een zinken dekstuk van een windwijzerpaal. Dezer dagen zagen wij er een in het Bloemendaalsche Bosch; die hamerde tegen een zwaren beukenstam, maar op een plek waar die hol was en dus ook het gewenscht effect kon geven. Van voedsel zoeken geen sprake.

JAC. P. TH.

De bonte kraaien. In het Kennemer duin kwamen in den winter de bonte kraaien overnachten bij duizenden en het leek wel of in Maart hun aantal voortdurend toenam. Ongeveer een uur voor zonsondergang begonnen zij thuis te komen, wijd en zijd uit den polder hetzij alleenvliëgend, hetzij in bosjes van een dozijn of zoo, hetzij in samenhangende lange strooken. Dat verzamelde zich eerst in de bosschen van de oostelijkste valleien en trok dan verder naar de middelduinen en daar waren dan spoedig heele valleien en hellingen overdekt met kraaien, mannetje aan mannetje en dan ook altijd nog heele resten in de boomen. Ook kauwtjes, roeken en enkele zwarte kraaien waren van de partij, maar minstens 90 % waren toch grijsrokken. Dat heeft geduurd tot 30 Maart in den avond van 31 Maart waren de duizenden geslonken tot enkele tientallen.

T.

Eenige opgaven voor Mei. We zouden er wel een dik boek mee kunnen vullen, maar geven er voorloopig enkele; er moet ook wat blijven voor volgende jaren. In den regel begint de gewone Gamander-eereprijs te bloeien omstreeks 1 Mei. Ieder weet dat de bloempjes 2